

عنوان مقاله:

بازآفرینی فرهنگ مدار بعنوان عاملی برای احیا و باززنده سازی بافت تاریخی (مطالعه موردی بافت تاریخی مراغه)

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه ، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

رقیه ناصری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

مراکز تاریخی شهرهای ایران مهمترین جاذبه های گردشگری این شهرها هستند ووجه تمایز و خصوصیات منحصر به فرد مکانی ، تاریخی و فرهنگی هر شهر را در واقع باید در همان بافت تاریخی و آثار کالبدی و معنایی به جا مانده در آن جستجو کرد و با توجه به رابطه دوسویه میان احیای فضاهای شهری کهن و بازآفرینی فرهنگ مدار وجود دارد بهره برداری از میراث فرهنگی و تاریخی در بردارنده منافع بسیاری در زمینه های اقتصادی ، اجتماعی ، فرهنگی و کالبدی برای جوامع عرضه کننده آنهاست . لذا این مقاله بر آن است که ضمن بیان سیر تکاملی بازآفرینی به بررسی تجارب جهانی در امر احیای بافت کهن پرداخته ومولفه های اصلی احیای بافت تاریخی با رویکرد باز آفرینی فرهنگ مدار به تفکیک مولفه های اقتصادی ، اجتماعی ، فرهنگی ، کالبدی ، عملکردی و حمل و نقل شناسایی شدند این مقاله یک پژوهش توصیفی تحلیلی می باشد که به صورت اسنادی، کتابخانه و میدانی گردآوری شده است بدین منظور پس از معرفی محدوده مرکزی مراغه مولفه های اصلی احیای فضاهای تاریخی شهرها در قالب ماتریس سوات در محدوده بافت تاریخی مورد ارزیابی قرار گرفته است عدم آگاهی نسبت به منافع اقتصادی حاصل از مراکز فرهنگی اجتماعی در بافت ، فرسودگی ، فقدان وجود فعالیت در شب ، اعمال کاربری های ناهمگون در فضاهای باز بافت تاریخی ، بدون استفاده ماندن برخی از فضاها که قابلیت بالایی در احیای بافت از طریق تغییر کاربری دارند عدم تفکیک مسیر سواره و پیاده عدم پیش بینی بارانداز یا پارکینگ در خیابان ، کمبود ضوابط و مقررات حمل و نقل در محدوده به عنوان مهمترین عوامل تضعیف کننده بافت در راستای جذب گردشگر می باشد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، بازآفرینی فرهنگی، گردشگری، بافت تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/354333>

